

[Jesper Simonsen.]

paa, at efter Indholdet af Konventionens Artikel 4 maa man dernede fra anse Danmark for at opfylde Betingelserne for at kunne tiltræde den Konvention med Bibeholdelse af den Ordning, der for Øjeblikket gælder i vort Mejeribrug. Under disse Omstændigheder er det ikke let at faa Øje paa en reel Grund til at undlade at ratificere Konventionen. At man kan finde nogle Lande, der staar paa et socialt og kulturelt Standpunkt, vi maa anerkende, og som endnu ikke har ratificeret, er jo en daarlig Undskyldning for os, naar vi undlader at ratificere, thi det er jo ikke en fuldkommen Nødvendighed for os at være det sidste af de civiliserede Lande, hver Gang der ratificeres, og det er næsten den Tankegang, man er inde i fra den Side.

Jeg vil anbefale det foreliggende Forslag til Beslutning til Vedtagelse.

Socialministeren (Steincke): Man skal jo være forsigtig, at man ikke kommer til at sige akkurat det samme, hver Gang man tager Ordet med Hensyn til disse Ratifikationer. Jeg skal forsøge, om jeg kan variere Udtrykkene endnu en Gang. Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Konventionen og beklager, at Oppositionen som sædvanlig ikke vil være med. Paa dette Omraade er jeg ikke i Stand til at variere.

Til det ærede Medlem Hr. Vanggaard skal jeg sige, at det virkelig er lykkedes Venstre denne Gang at finde et nyt Argument. Det er nemlig nu de vanskelige Forhold for Landbruget; det har ikke været fremme før. Jeg benægter ikke, at Forholdene for Landbruget er vanskelige. Men kan det ærede Medlem erindre, med hvilken Motivering han afviste Konventionen, da Forholdene for Landbruget var gode? — thi da havde han ogsaa Argumenter for at afvise den. Jeg lægger ikke megen Vægt paa dette Argument, naar Forholdet er det, at Danmark er berettiget til at undtage Mejeribrug fra Konventionens Bestemmelse i dens Artikel 2, og derom er der ingen Tvivl.

Det ærede Medlem forsøgte igen at gøre gældende, at Danmark ikke var langt tilbage i Rækken af ratificerende Stater. Men det er umuligt, for han har jo faaet Tallene oplyst. At det med Hensyn til hver enkelt Konvention kan nævnes, at der er enkelte fremmede Lande, ogsaa højere civiliserede Lande, der ikke har ratificeret, benægter jeg ikke. Men er det da det ærede Medlem Hr. Vanggaards Me-

ning omvendt at sige, at man paa Forhaand kan være sikker paa, at Venstre vil godkende Ratifikationen af alle de Konventioner, som Sverige, Norge, England og Tyskland har ratificeret, for saa skal han faa dem til næste Aar? Et af Synspunkterne maa vel være afgørende for det ærede Medlem.

Det forbavsede mig noget, at det konservative Folkeparti ogsaa denne Gang modsatte sig denne Ratifikation, og jeg beklager i saa Henseende, at det ærede Parti har skiftet Konventionsordfører. Jeg indrømmer, at det er en ret anstrengende Stilling efterhaanden, men jeg beklager det alligevel, thi i 1926, da det konservative Folkeparti ganske vist var betydeligt yngre, men efter min Mening ikke væsentligt aandssmidigere, var det ærede Medlem Hr. Drachmann dog naaet til at fremhæve, hvad man kan se af Forhandlingerne i 1926—27, Sp. 81 ff., at det konservative Mindretals Opfattelse af Forholdene med Hensyn til denne Konvention ved Hr. Thomas' Svarskrivelse var blevet bekræftet, hvorefter det ærede Medlem Hr. Drachmann tilsagde velvillig Behandling af Udvalget, han alligevel ønskede nedsat. Hvor mange Udvalg der har været i Mellemtiden, kan jeg ikke erindre i Øjeblikket, men den velvillige Behandling har jeg ikke mærket synderlig til. Den var maaske betinget af, at det var det ærede Medlem Hr. Drachmann, der var Ordfører; det ved jeg ikke.

Men der er fremkaldt flere Skrivelser senere fra Hr. Thomas, som yderligere opfordrer til at ratificere. Ikke des mindre har det konservative Folkeparti akkurat samme Standpunkt som Venstre. Der staar i den Skrivelse, som er nævnt af den ærede foregaaende Taler, fra Hr. Thomas, at

„herefter synes den danske Regering mig ubestrideligt efter Udtrykkene i Konventionens Artikel 4 at have Ret til at fritage Mælkeindustrien“ o. s. v.

Saa lader man, som om denne Fritagelse var afhængig af en Enighed om Arbejdsforholdene mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne; men det er ikke Tilfældet. Efter Konventionens Artikel 4 kan ethvert Medlem

„efter Samraad“ — efter Samraad —

„med de interesserede Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer og med tilbørlig Hensyntagen til samtlige humane og økonomiske Interesser fastsætte fuldstændige eller delvise Undtagelser. . . .“

— herunder altsaa ogsaa undtage Mejeribrug.

Derimod kan man ikke — og det kunde jo enhver Jurist indenfor det konservative